Nr. 58. Poniedziałek 27. maja 1929. Poznań.

RYNEK DRZEWNY I BUDOWLANY

ORGAN DLA HANDLU i PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ BUDOWLANEGO

Rynek Drzewny: Rok XI. Rynek Budowlany: Rok II.

Przetarg na dostawę słupów telegraficznych

Dyrekcja Poczt i Telegrafów w Bydgoszczy zakupi w drodze publicznego przetargu impregnowane sosnowe słupy telegraficzne, mianowicie:

około 600 szt. dług 7,— m i średn. 15—18 cm przy wierzchołku
800 szt. dług. 8,5 m i średn. 15—18 cm przy wierzchołku
100 szt. dług. 10,— m i średn. 15—18 cm przy wierzchołku
500 szt. dług. 7,— m i średn. 12—15 cm przy wierzchołku
500 szt. dług. 8,5 m i średn. 12—15 cm przy wierzchołku.

Na drzewo, impregnację, odbiór i gwarancję dostawy obowiązują przepisy Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Bydgoszczy. Termin dostawy połowa do **15. VII. 29 r.** reszta **do 30. VII. 29 r.**

Przetarg odbędzie się dnia 15. VI. 1929 r. o godz. 11-ej w gmachu Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Bydgoszczy pokój 38.

Warunki przetargu:

1. Reflektanci chcąc brać udział w przetargu winni złożyć w Kasie Głównej Urzędu Pocztowego Bydgoszcz 1. wadjum w gotówce lub papierach wartościowych w wysokości 2% wartości oferowanych słupów.
2. Oferty winny być złożone do dnia 1. VI. br. w kopertach zapieczętowanych z napisem „Oferta na dostawę słupów telegraficznych" pod adresem „Komisja ofertowa dla zakupu materjałów telegr. przy Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Bydgoszczy".
3. Oferty mogą być złożone na całość lub część dostawy.
4. Oferty winny zawierać:
   a) cenę za sztukę słupów impregnowanych w złotych loco wagon stacja Solec Kuj.
   b) oświadczenie oferenta, że przepisy Dyrekcji Poczt i Telegr. na drzewo, impregnację, odbiór i gwarancję dostawy są mu znane.
   c) kwit Urzędu poczt. Bydgoszcz 1 na złożone wadjum.

Bliższych informacji oraz odnośne przepisy Dyrekcji można otrzymać w oddziale VII. Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Bydgoszczy. (441

Komunikaty Zw. Przemysłowców Drzewnych o sprzedażach drewna w Lasach Państw.

Submisja na prawo zbierania jagód

Nadleśnictwo Kościerzyna

poczta i stacja kolej. Kościerzyna wydzierżawi w drodze przetargu pisemnego prawo do zbierania jagód czarnych w lesie państwowym kosztem nabywcy w następujących partjach:

Los 1. W leśnictwie Wierzysko w oddz. 38—40, 44, 50—53, 73—75, 81, 82, na powierzchni 271 ha.

Los 2. W leśnictwie Strzelnica w oddz. 85—88 i 94 na powierzchni 49 ha.

Los 3. W leśnictwie Dobrzyno w oddz. 27, 28, 30, 31 na powierzchni 18 ha.

Termin zbierania jagód do 15. IX. 1929. Oferent winien złożyć kaucję na dotrzymanie warunków w wysokości 25% oferowanej sumy do kasy Nadleśnictwa, gdzie może zapoznać się z warunkami dzierżawy.

Pisemne oferty w zalakowanej kopercie z napisem „submisja na jagody", w których oferent powinien uznać warunki dzierżawy należy złożyć w Nadleśnictwie Kościerzyna do dnia 31 maja 1929 r. do godz. 10.30 rano, poczem nastąpi otwarcie ofert.

Zatwierdzenie wyniku przetargu zatrzega się dla Dyrekcji Lasów Państw. w Toruniu.

Ceny należy podać za każdy los osobno.

Nadleśniczy.

Nr. 58. **Poniedziałek 27. maja 1929.** **Poznań.**

RYNEK DRZEWNY I BUDOWLANY

ORGAN DLA HANDLU i PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ BUDOWLANEGO

OFICJALNY ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH W POZNANIU

OFICJALNY ORGAN GIEŁDY DRZEWNEJ W BYDGOSZCZY

Rynek Drzewny: Rok XI. Wychodzi w poniedziałki, środy i piątki. Rynek Budowlany: Rok II.

PRZEPŁATA na czerwiec 1929 r., wynosi: w Poznaniu przy odbiorze w ekspedycji: 6,00 złotych. Na pocztach 6,45 złotych. Pod opaską wprost z ekspedycji w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 7,50 złotych. Pod opaską za granicą (oprócz Gdańska), 8,00 złotych. Numer pojedyńczy kosztuje: w Poznaniu w Ekspedycji 50 groszy. Z przesyłką pocztową w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 60 groszy. Zagranicą 70 groszy.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja „RYNKU DRZEWNECO i BUDOWLANEGO" Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 1820

DRUKARNIA

Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 3406

Konta bieżące: P. K. O. 206-377 — Bank Handlowy w Warszawie Oddz. w Poznaniu — Bank Przemysłowców Poznań — Bank Pozn. Ziemstwa Kredyt. w Poznaniu.

Ceny drewna w L. P.

Usposobienie słabsze rozwinęło się w miesiącu sprawozdawczym kwietniu jeszcze wyraźniej. Odnosi się to jednak głównie do kłód i dłużyc sosnowych, stanowiących większość obrotów w dziale drewna użytkowego i nadających temsamem ton rynkowi. Zniżka cen nie jest naszem zdaniem zjawiskiem zasadniczem, lecz objawem sezonowym. W tym czasie bowiem ożywienie zainteresowania słabnie, gdyż zbliża się okres, nie pozwalający na przecieranie sosny bez strat co do jakości. Z drugiej zaś strony stwierdzić wypada, że **ceny pozostają na ogół wysokie, czyli zasadnicza tendencja jest nadal mocna, a przynajmniej utrzymana.**

Życzyć sobie jednak należy, by Zarząd L. P. podawał też co miesiąc cyfrową objętość transakcji w dziale sosny tartacznej i może świerku, dając temsamem lepszą możliwość orjentacji konjunkturalnej. Obawy co do uchylenia rąbka swych tajemnic są naszem zdaniem nieuzasadnione, gdyż z drugiej strony Zarząd L. P. publikuje tak istotne dane, jakiemi są średnie statystyczne ceny.

Jak już wyżej zaznaczyliśmy, w miesiącu sprawozdawczym zaszły zmiany jedynie w dziale kłód i dłużyc sosnowych tartacznych, podczas gdy na resztę sortymentów ceny pozostały bez zmian.

Ceny osiągane w marcu i kwietniu 1929 r. w Dyrekcjach Lasów Państwowych. Transakcje hurtowe loco wagon stacja załadowcza, ceny w złotych za 1 m³ (1 mp.)

Kłody i dłużyce sosnowe tartaczne:

	marzec	kwiecień	Zmiana
Warszawa	65,—	65,—	—
Radom	59,—	56,—	— 6%
Siedlce	53,17	54,—	+ 2%
Wilno	52,—	50,—	— 4%
Białawieża	52,—	52,—	—
Poznań	63,—	60,—	— 5%
Bydgoszcz	59,—	58,—	— 2%
Toruń	66,—	64,—	— 6%

Kłody sosnowe budowlane:

	marzec	kwiecień	Zmiana
Siedlce	49,—	49,—	—
Białowieża	44,—	44,—	—
Wilno	41,—	38,—	— 8%

Kopalniaki sosnowe:

	marzec	kwiecień	Zmiana
Warszawa	37,—	37,—	—
Radom	37,—	37,—	—
Siedlce	33,—	33,50	—
Poznań	30,—	30,50	—
Bydgoszcz	31,—	32,—	+ 3%
Toruń	30,—	30,—	—

Kłody świerkowe tartaczne:

	marzec	kwiecień	Zmiana
Siedlce	45,—	45,—	—
Lwów	44,—	44,—	—

Kłody dębowe stolarskie:

	marzec	kwiecień	Zmiana
Białowieża	90,—	90,—	—
Łuck	155,—	155,—	—

Papierówka okrągła:

	marzec	kwiecień	Zmiana
Siedlce	30,50 (eksport)	30,— (eksport)	—
Wilno	29,—	29,—	—
Białawieża	29,90	29,90	—

Szczapy sosnowe opałowe:

	marzec	kwiecień	Zmiana
Warszawa	16,—	16,—	—
Radom	16,—	16,—	—
Siedlce	13,—	13,—	—
Wilno	8,—	8,—	—
Białowieża	16,50	16,50	—
Poznań	16,—	16,—	—
Bydgoszcz	17,50	17,—	—
Toruń	17,—	17,—	—

Szczapy opałowe świerkowe:

	marzec	kwiecień	Zmiana
Lwów	11,50	11,50	—

Szczapy opałowe bukowe:

	marzec	kwiecień	Zmiana
Lwów	17,—	17,—	—

Barometr cen sosny

Poniżej podajemy ceny wskaźnikowe sosny użytkowej w Polsce i Prusiech w złotych loco stacja załadowcza bez kory za m³:

Sosna w marcu i kwietniu rb.:

W Polsce:

Królestwie	50,60	50,10
Zachodnich Dyr. L. P.	62,70	60,60

W Prusiech:

Obwód I	58,71	60,75
„ II	61,41	60,95
„ III	60,16	58,80

Z powyższych cyfr wynika, że rarówno w Polsce jak i Prusiech rozwój cen nie wykazuje w kwietniu żadnych poważniejszych odchyleń.

Zagadnienie pracy akordowej w przemyśle tartacznym

II.

W dalszym ciągu pozostaje do omówienia sprawa pracy akordowej przy piłach wahadłowych; pozatem — przy innych czynnościach, jak: sortowanie materjałów tartych i wreszcie ostrzenie pił. Co się tyczy pracy przy piłach wahadłowych, to ta manipulacja w większości wypadków wiąże się z przeróbką gotowych materjałów tartych (zmiana wymiarów), o tyle zresztą, o ile piła wahadłowa do tego celu się nadaje. Należy przytem zaznaczyć, że tego rodzaju manipulacja w całokształcie technicznej pracy tartacznej nie odgrywa tak wybitnej roli jakby się mogło wydawać. Niemniej jednak pod względem wykorzystania materjału drzewnego nie można tej pracy odmówić swoistego znaczenia, jeżeli chodzi o twierdzenie, czy t. zw. „międzydługości" materjału (przerob. na piłach wah.) ściśle się przestrzega. Jasnem jest jakie znaczenie w tym wypadku posiada dokładność w zmianie długości bali lub desek. Może bowiem zajść potrzeba skrócić deski długości np. 2,75 m do 2,50 m, lub deskę długości 4,75 m do 4,50 m. Jak tu jednak praca może być oparta o racjonalne zasady, jeżeli robotnik, zatrudniony przy pile wahadłowej, mając na uwadze tylko przerobienie jaknajwiększej ilości sztuk, (co oczywiście zdarza się wtenczas kiedy praca jest akordowa) i nie troszcząc się o ile cm mają być poszczególne sztuki skrócone, kładzie jedną deskę na drugą, żeby, ułatwiając sobie, jednem cięciem przerobić odrazu kilka sztuk. Można sobie wyobrazić, jak to „skrócenie" wygląda z punktu widzenia reguł racjonalnej przeróbki. Zasadniczo więc praca akordowa nie jest wskazana przy zmianach wymiarów, uskutecznianych na pile wahadłowej. I nawet praca ta nie daje odpowiednich rezultatów wtenczas, kiedy deski przeznaczone do skrócenia, posiadają znaki, zrobione kredą przez sortowniczego z składu materjałowego, oznaczające miejsce przecięcia. Ten zabieg nie daje bowiem żadnej gwarancji, że robotnik będzie zwracał większą uwagę na miarę skrócenia pojedyńczych desek. Jeżeli z drugiej strony dzienna płaca (t. zn. nie od sztuki) będzie się kalkulowała nieco drożej, to z tego powodu przedsiębiorstwo napewno straty nie poniesie, a przeciwnie, — zyska na sprawniejszej przeróbce materjałów. Rzecz inna, jeśli na pile wahadłowej wyrabia się krawędziaki długości 1 m wówczas niema obawy, że materjał może być zepsuty, a z uwagi na potrzebę w takich wypadkach zwiększenia wydajności, zaleca się uiszczać robociznę płacąc od sztuki.

Co się tyczy zatrudnienia przy sortowaniu mat. tartych z czem wiąże się ewentualna późniejsza przeróbka wymiarów, to zdarzają się wypadki, że robotników zatrudnia się na warunkach pracy akordowej. Wkrótce już jednak odnośne przedsiębiorstwa spostrzegają wyraźne niekorzyści, jakie daje ta praca i w rezultacie ustala się dzienną płacę. Trzeba bowiem pamiętać, że prawidłowe sortowanie materjału uzależnia się nietylko od dokładnej znajomości fachu, lecz niemniej potrzebna jest pilna uwaga. Dlatego też sortowanie, które polega na racjonalnem i przepisowem podziale materjałów tartych według jakości i wymiarów, powinno być uskuteczniane przez robotników z płacą dzienną. Przytem zaleca się, żeby sortowniczym, ze względu na odpowiedzialność ich pracy, robociznę ustalić nieco wyższą, niż przy innych funkcjach w tartaku, za co przedsiębiorstwo osięga kompletną rekompensatę w postaci należycie wysortowanego materjału. Wreszcie jeżeli chodzi o zatrudnienie przy szlifierkach, to w świetle zagadnienia pracy akordowej, może ono wchodzić w rachubę wówczas, kiedy inne rodzaje pracy wykonuje się akordowo (jak np. płaca ryczałtowa za wszelkie roboty, począwszy od dostawy kloców do wywozu materjałów tartych). Ten ostatni moment znajduje zastosowanie zwłaszcza w zakładach o średniej produkcji (pod wzgl. ilości), za czem przemawiają specyficzne własności pracy tartacznej i rzekomo odpowiedni do tego rodzaju pracy, podział zatrudnienia. Pozatem zwolennicy pracy akordowej utrzymują, że tak w tartakach jak i w pochodnych gałęziach przemysłu przetwórczego, nie jest rzadkiem zjawiskiem, iż przy pewnych rodzajach zatrudnienia intensywność pracy w czasie dnia roboczego, nie jest równomierna. To też w takich wypadkach praca akordowa ze zrozumiałych względów pobudza robotników do większej intensywności, co pociąga za sobą wzrost wydajności.

Jeżeli jednak przyjrzeć się wynikom pojedyńczych faz obróbki (przy pracy akordowej), to z punktu widzenia ekonomicznych zasad, przedstawiają się one niekorzystnie. W niektórych atoli wypadkach praca akordowa ze stanowiska interesów przedsiębiorstwa, jest zalecana, a mianowicie wtenczas, kiedy robotników zatrudnia się przy wywozie materjałów uszlachetnionych, a w tym samym dniu zwiększona jest produkcja towaru, który natychmiast ma być wywieziony. Wówczas to, rzecz zrozumiała, praca akordowa wpływa na szybki odbiór materjału z hali tartacznej, co umożliwia robotnikom, dowożącym kloce sprawnie, unikając przerw, dostawiać surowiec do traków, dzięki czemu wzmaga się wydajność przeróbki drewna.

O tyle zatem wyniki pracy akordowej przy tarciu są korzystne o ile nie wykazują żadnych zalet przy ostrzeniu pił na szlifierkach. Bo trzeba pamiętać, że jeżeli szlifierz źle wykona swoją robotę, to trakowi, którzy nie mogą osięgnąć kompletnej wydajności maszyny, posiadającej niedbale wyostrzone piły, wywierają na szlifierzu moralny nacisk, aby ten dostarczał piły dobrze wyostrzone. Ale prawidłowe szlifowanie z punktu widzenia racjonalnego wyzysku, przedstawia tak ważkie zagadnienie, że moralne zarzuty trakowych nie zawsze wystarczają, żeby ta praca nie pozostawiała nic do życzenia.

Z powyższego więc można dojść do wniosku, że przy racjonalnej organizacji pracy w tartaku do pewnych rodzaji zatrudnienia t. zn. eliminując piły okrągłe, wahadłowe, sortowanie i ostrzenie, w mniejszej lub większej mierze wskazanem jest zastosowywać pracę akordową.

Kalendarz terminowy.

Skróty: L = licytacja, S = submisja, P = przetarg, W = z wolnej ręki.

Miejscowość	Dyrekcja wzgl. wojew.	Sprzedający	Spos. sprz.	Termin	Kłody i dłużyce użytkowe m³ sosna	świerk	jodła	dąb	buk	brzoza	olcha	Uwagi	Kopalniaki rodz. drew	Kopalniaki m³	Papierówka rodz. drew.	Papierówka mp.	Opał mp.
Dębowo	Toruń		S	28. V.	749	—	—	—	—	—	28	i grabu 29 m3, lipy 5 m3		—		—	—
Browskie	Białowieża	Nadleśn.	P	28. V.	—	—	—	—	—	—	—			—	sosna dąb jesion	—	964 3648 1749
Rydzyna	Poznańskie	Z.D.Fundacji Sułkowskich	S	28. V.	—	—	—	—	—	—	—		sosna	897		—	—
Krotoszyn	Poznańskie	Admin. Dóbr Krotoszyńsk.	S	28. V.	—	—	—	—	—	—	—		sosna	1000		—	—
Toruń	Toruń	D. L. P.	S	29. V.	—	—	—	—	—	—	—	na materjały tarte				—	—
Trzebciny	Bydgoszcz	Nadleśn.	S	31. V.	—	—	—	—	—	—	—		sosna	959		—	—
Trzebciny	Bydgoszcz	Nadleśn.	S	31. V.	—	—	—	—	—	—	—	i 885 sztuk żerdzi	sosna	3850		—	—
Radom	Radom	D. L. P.	P	3. VI.	2103	85	—	—	—	—	—					—	—
Osie	Bydgoszcz	Nadleśn.	S	6. VI.	452	64	—	433	—	116	67	i grabu 11 m3, osiki i lipy 38 m3		87		—	—
Szarłata	Bydgoszcz	Nadleśn.	S	12. VI.	—	—	—	—	—	—	—	i sosn., świerk., olch., brzoz. 379 m3	sosna świerk	742		—	1353

Poprawa konjunktury gospodarczej w Polsce

W ostatnim swem sprawozdaniu Instytut Badania Konjunktur Gospodarczych i Cen charakteryzuje obecne położenie gospodarcze kraju. W kwietniu we wszystkich mniej więcej dziedzinach zaznaczyła się sezonowa poprawa. Większe zachwianie równowagi nastąpiło jedynie w sferze wymiany, co wyraziło się w ostrem zmniejszeniu płatności i zwolnieniu tempa obrotów towarowych.

Ogólny wskaźnik produkcji podniósł się w kwietniu do 133. Wskaźnik produkcji dóbr wytwórczych podniósł się w miesiącu kwietniu w porównaniu z marcem o 7 procent, dóbr spożycia spadł o 5 proc. Wysoki, w porównaniu z rokiem ub. stan produkcji, mimo konjunkturalnej recesji, wyjaśnia się częściowo czynnikami natury rozwojowej (strukturalnej): silnym wzrostem przemysłu elektrotechnicznego, maszynowego i odzieżowego.

Na rynku pracy nastąpiła znaczna poprawa, gdyż liczba bezrobotnych w dniu 11 maja była nawet o 3, 2 proc. mniejsza, niż w tym samym czasie 1928 r. Większe bezrobocie daje się odczuwać jedynie w przemyśle włókienniczym. Zły stan obecny tego przemysłu częściowo tylko wyjaśnia się pogorszeniem ogólnej konjunktury, natomiast w dużym stopniu zależny jest od specyficznej struktury tego przemysłu.

W handlu dzięki ociepleniu nastąpiło dość znaczne odprężenie.

Płynność gospodarstwa społecznego w dalszym ciągu była mała; w Banku Polskim stosunek procentowy weksli zaprotestowanych do weksli płatnych utrzymał się w kwietniu na poziomie wysokim (5,06 proc.). Ogólna suma weksli zaprotestowanych wzrosła o 8 proc.

Bank Polski zwiększył w kwietniu swą działalność kredytową do rekordowych rozmiarów (portfel wekslowy w kwietniu r. b. 689,6 milj. zł w kwietniu 1928 r. — 490,6 milj. zł). Mimo podniesienia stopy procentowej z 8 do 9 proc., co m. in. miało na celu spowodowanie zmniejszenia rozmiarów operacyj gospodarczych, Bank Polski nieustannie zwiększał sumy weksli zdyskontowanych. To zapewne wyjaśnia, dla czego mimo pogorszonych warunków rynku i podniesienia stopy dyskontowej w bankach prywatnych z 12 do 13 proc., oraz najwyższych kosztów kredytu w Europie, istotne zmiejszenie produkcji nie nastąpiło.

Sytuacja gospodarcza, jaka się wytworzyła w Polsce w ostatnich czasach w małym stopniu była wywołana zmianami na rynku światowym. Istnieje wprawdzie dalekoidąca zależność głównych pieniężnych rynków Europy od rynku pieniężnego w Stanach Zjednoczonych, a więc i pewna zależność konjunktury europejskiej od stanu rynku w Nowym Jorku, ale nie wywołuje to bynajmniej jednolitego przebiegu konjunktury w Europie.

Ożywienie gospodarcze w Polsce rozwinęło się niezależnie od sytuacji gospodarczej Europy, a nawet nie było finansowane importem kapitałów zagranicznych.

Ceny w okręgach: wileńskim, białowieskim i łuckim, franco wagon stacja załadowcza:

Dłużyce sosnowe za 1 m³ 26—28 szyl., dłużyce świerkowe za 1 m³ 18—20 szyl. Sosn. słupy telegr. 8—11 m długie za 1 m³ 16—18 szyl., sosnowe słupy telegraficzne 10—12 m dług. za 1 m³ 20—24 szyl. Sosnowe drewno kopalniane za 1 m³ 3,30—3,40 dol. Świerkowe drewno papiernicze za 1 mp. 2,80—3,00 dol. Kloce dębowe 35—40 za m³ 55—60 szyl., kloce dębowe 40—50 za 1 m³ 75—80 szyl., kloce dębowe ponad 50 za 1 m³ 110—120 szyl. Kloce olchowe do wyrobu dykt za 1 m³ 36—40 szyl., kloce brzozowe do wyrobu dykt za ! m³ 25—27 szyl., kłoce grabowe do wyrobu dykt za 1 m³ 25—26 szyl. Kloce osikowe zapałczane za 1 m³ 30—32 szyl. Sosnowe podkłady kolejowe za 1 sztukę 8,50 zł, dębowe podkłady kolejowe za 1 sztukę 1,50 dol. Sosnowe ślipry kolejowe za 1 sztukę 8 szyl. Sosnowe bale za standart Ł 9½—10. Bindra dębowa za skład 14 dol. Plansony dębowe za st² 4 szyl.

Warszawa na budowie w śródmieściu

Ciesielskie materjały kantowe za 1 m³ 110 zł, ciesielskie materjały tarte za 1 m³ 145 zł. Deski i bale 140—150 zł. Łaty za 1 m³ 160 zł. Sosnowe materjały stolarskie za 1 m³ 210 zł, dębowe materjały stolarskie za 1 m³ 275—280 zł. Dębowa klepka posadzkowa za 1 m² 12,50—14,50 zł. Kostki brukowe 10 cm 20 zł. Smoła drzewna za 1 kg 0,40 zł. Karbolineum za 1 kg 0,60 zł.

Śląsk Polski franco stacja kolejowa.

Dłużyce sosnowe za 1 m³ 10—13 dol. Drewno kopalniane za 1 m³ 4,4—5,0 dol. Drewno papiernicze za 1 mp. 3,7—4,0 dol. Sosnowe materjały tarte stol. za 1 m³ 180—230 zł. Sosnowe deski podłogowe heblowane i szpuntowane za 1 m³ 150—165 zł. Belki sosnowe do 6 m dług. za 1 m³ 130—140 zł. Sosnowe łaty 4×6 za 1 m³ 125—130 zł. Sosnowe deski 40—50 mm za 1 m³ 120—130 zł. Sosnowe legary 10×10 cm za 1 m³ 120—125 zł. Sosnowe szalówki za 1 m³ 95—100 zł. Sosnowe drągowiny do robót betonowych za 1 m³ 55—60 zł. Listwa podłogowa miękka za 1 mb 0,35—0,40 zł. Deszczułki dębowe

posadzkowe I kl. za 1 m² 13—15 zł, deszczułki bukowe posadzkowe I kl. za 1 m² 12,50 zł. Ceny materjałów tartych z jodły i świerka o 10—15% niższe.

Sprawa cła na olszynę

Odbyło się w Ministerstwie Przemysłu i Handlu posiedzenie Komisji Międzyministerjalnej dla eksportu olszyny. W wyniku szczegółowej dyskusji, która dała możność wszechstronnego oświetlenia sytuacji, Komisja doszła do stwierdzenia, że mimo czynionych w tym kierunku starań, **przemysł wyrobu dykt nie zdołał do obecnej chwili pokryć całkowicie swego zapotrzebowania na olszynę.** Zgodnie zatem ze swem stanowiskiem zasadniczem, któremu Komisja dała wyraz w swej uchwale z dnia 19 kwietnia r. b.:

odroczyć udzielanie nowych zezwoleń na wywóz olszyny (za opłatą cła ulgowego 1.50 zł od 100 kg) do chwili kiedy potrzeby przemysłu krajowego osiągną punkt nasycenia.

Z tą chwilą komisja Międzyministerjalna będzie mogła rozpatrywać wszystkie zalegające podania, jak również te podania, które w dotychczasowym stanie rzeczy zostały uwzględnione tylko w pewnym procentowym stosunku.

SPRAWOZDANIA HANDLOWE

RYNKI KRAJOWE.

Wyniki sprzedaży drewna użytkowego i opałowego w nadleśnictwach państwowych.

Nadleśnictwo Państwowe Mochy D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 16. maja 1929 r.

Brzoza	szczapy opałowe	za mp.	15.90	zł
„	wałki „	„	12.10	„
Olsza	szczapy „	„	15.77	„
„	wałki „	„	12.70	„
Sosna	IV kl.	za m3	40.63	„
„	szczapy opałowe	za mp.	14.82	„
„	wałki „	„	11.63	„
Świerk	„ „	„	11.00	„

Nadleśnictwo Państwowe Kąty D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 16. i 17. maja 1929 r.

Dąb A	V kl	za m3	58.00	zł
„ B	V „	„	35.00	„
„	szczapy użytkowe	za mp.	25.00	„
„	„ opałowe	„	15.00	„
„	wałki opałowe	„	12.00	„
Jesion	szczapy opałowe	„	15.00	„
„	wałki „	„	12.00	„
Klon	szczapy „	„	15.00	„
„	wałki „	„	12.00	„
Brzoza	II kl.	za m3	52.80	„
„	III „	„	35.00	„
„	IV „	„	25.00	„
„	szczapy opałowe	za mp.	15.00	„
„	wałki „	„	12.00	„
Buk	„ użytkowe	„	20.00	„
„	szczapy opałowe	„	15.00	„
„	wałki „	„	12.00	„
Grab	szczapy „	„	15.00	„
„	wałki „	„	12.00	„
Olsza	szczapy „	„	15.00	„
„	wałki „	„	12.00	„
Sosna	szczapy „	„	15.00	„
„	wałki „	„	12.00	„

Nadleśnictwo Państwowe Oborniki D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 23. maja 1929 r.

Jesion †	szczapy opał.	za mp.	16.00	zł
Olcha	„ „	„	16.00	„
Brzoza	„ „	„	16.00	„
„	wałki „	„	13.00	„
Sosna	żerdzie I kl.	za sztk.	3,50	„
„	„ II „	„	2.31	„
„	„ III „	„	1.11	„
„	szczapy opał.	za mp.	16.00	„
„	wałki „	„	13.00	„

Notowania dewiz z dnia 24 maja 1929.

Obsługa radjotelegraficzna P. A. T-icznej.

Dewiza	Notowania za	w Warszawie	Berlinie	Londynie	Nowym Jorku
Warszawa .	100 zł	—	46.80	43.25	11.25
Poznań . . .	100 zł	—	—	—	—
Gdańsk . . .	100 Gd. gld.	—	81 33	—	—
Berlin . . .	100 R. M	—	—	20.36	—
Belgja . . .	100 belg.	123.85	38.24	34.91	13.88
Bukareszt .	100 l.	—	2.490	818.—	0.59
Budapeszt .	100 pengo	—	73.11	27.84	17.44
Holandja . .	100 gld. hol.	—	169.59	12 06.—	40.10
Kopenhaga .	100 k. d.	237.58	111.73	18.20	26.63
Londyn . . .	1 funt szterl.	43.25	20.339	—	4.84
Nowy York .	1 dolar	8.90	4.19.45	4.84.94	—
Paryż	100 fr. franc.	34.85	16.385	124.11	3 90
Praga	100 k. cz.	26.40	12.421	163.65	—
Rzym	100 l.	46.69	21.945	92.69	5.23
Szwajcarja .	100 fr.szwajc.	171.70	81.74	25.18	19.25
Sztokholm .	100 k. szw.	238.37	112.07	18.14	26.73
Wieden . . .	100 szyling.	125.25	58.89	34.52	14.05

Nadleśnictwo Państwowe Gliśnica D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 23. maja 1929 r.

Dąb	czczapy opał.	za mp.	14.00	zł
Grab	„ „	„	15.00	„
Brzoza	„ „	„	15.00	„
Olcha	„ „	„	14.00	„
„	wałki „	„	12.00	„
Osika	szczapy „	„	9.00	„
Sosna	II kl.	„	57.00	„
„	szczapy „	„	16 00	„
Świerk	„ „	„	11.00	„
„	wałki „	„	9.00	„

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE

Rozwiązanie umowy z firmą „Century". Ministerstwo rolnictwa rozwiązało umowę ze spółką „Century", zawartą w 1924 r. a dotyczącą eksploatacji 720 tys. m sześc. drzewa w puszczy Białowieskiej.

Rozwiązanie nastąpiło w skutek niedotrzymania zobowiązań przez firmę.

Ze zwyczajów handlowych. W handlu materjałami drzewnemi nie istnieje zwyczaj handlowy, by przy umowach o dostawę w ściśle określonym terminie materjałów drzewnych wogóle, a kopalniaków w szczególności, nabywca, nastając na dopełnienie umowy, był obowiązany, w razie popadnięcia sprzedawcy w zwlokę, zapłacić mu różnicę między ceną w czasie zawarcia umowy, a ceną w chwili żądania dopełnienia umowy. Na powyższy stan rzeczy nie ma wpływu ani wysokość tej różnicy cen, ani też okoliczność, czy cena kupna została wyrównana, czy też nie. (30. 4. 1929. L. 4644).

Redaktor odpowiedzialny W. Syrokomla-Syrokomski, za dział ogłoszeń i administrację wydawnictwa St. Schlage. — Czcionkami Drukarni Rynku Drzewnego T. z o. p. Poznań, ulica Wielkie Garbary nr. 20.